

kende var mig, han vilde angribe, og ikke Ernæringsraadet, at han bifaldt dets Administration, at han vidste, at Landbruget havde Tillid til de Mænd, der sad deri, og at han saaledes kom til at være i fuld Overensstemmelse med den Opfordring, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) fremsatte om ikke at gribe forstyrrende ind i dette Ernæringsraads Funktioner. Thi jeg gentager — og det er ikke rigtigt at betegne det med et halvt haanligt Udtryk som „paa en hjertegribende Maade“, hvad det ærede Medlem gjorde —, at det er af yderste Vigtighed for hele vort Samfund, at Ernæringsraadets Arbejde møder Tillid, og at det har Myndighed i dette Øjeblik, thi derpaa beror i Virkeligheden, at Bestyrelsen af Kornet kan komme til at klare vort Folks Liv gennem dette Høstaar.

Der var derimod et andet æret Medlem, som ikke havde mindste Betænkelighed ved at angribe Kommissioner, som kræver Tillid, og som har lovligt Krav derpaa. Det var det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), der angreb de Ekspropriationskommissioner, som har virket ved Statens Overtagelse af Brunkulslejerne. Jeg skal ikke beskæftige mig meget hermed, da det ærede Medlem fra Størehedinge (J. Andersen), som er Medlem af en af disse Kommissioner — den, som virker i Jylland —, har givet en udførlig Fremstilling af Forholdene, men jeg skal dog i Anledning af det ærede Medlems voldsomme Angreb gøre opmærksom paa, at denne Ekspropriationskommission er nedsat i Henhold til Brændselsloven. Dens Sammensætning er følgende: En Formand, valgt af Indenrigsministeren — og til Formand er valgt den i saadanne Spørgsmaal særlig sagkyndige Kommissarius C. Lerche, — to Medlemmer, valgte af Rigsdagen — og disse er i dette Tilfælde Landstingsmand, Proprietær Hartz og Folketingsmand Jens Andersen —, endelig to Medlemmer, valgte af Ringkøbing Amtsråd. Det er den Maade, Kommissionen er sammensat paa, en regeringsvalgt Formand, to af Rigsdagen valgte Medlemmer og to af Amtsrådet valgte Medlemmer i Amtsråds-kredsen. Disse Medlemmer har foretaget Ekspropriation af to Brunkulsejendomme og har efter Bedømmelse af alle Forhold

fastsat den vedkommende lovlig tilkommende Sum. Det er dette, det ærede Medlem gør til Genstand for en aldeles urimelig og i mange af sine Udtryk utilbørlig Kritik. Det ærede Medlem fra Størehedinge har rigtigt peget paa det Forhold, som det ærede Medlem fremhæver, at der er forskellig Bedømmelse af de forskellige Ejendomme. Det har Kommissionen været i den Grad enig om, at det eneste Uenighedspunkt laa deri, at to Medlemmer, de, der var valgte af Amtsrådet, mente, at Forskellen skulde være endnu større. Men det kan dog heller ikke forundre nogen, at Forskellen paa to Ejendomme, hvoraf den ene ligger ugunstigt — Brunkullene ligger lavt nede under daarlig Lyngjord —, og den anden ligger gunstigt, et stort Arbejde er tillige paabegyndt er væsentlig, og at Taksationen maa komme til forskellige Resultater. Jeg tror, at Brændselsnævnet for sit Vedkommende har forundret sig over, at Ekspropriationsprisen for den Ejendom, der helt overtoges, og som altsaa fik den største Pris, var saa høj, men ingen af Brændselsnævnet har selvfølgelig deraf taget Anledning til at angribe Kommissionens efter Lov og Samvittighed ansatte Taksation, drage den i Tvivl. Men hvis Erstatningen var noget større, end Nævnet har ment, den skulde være, kan jeg trøste ærede Medlemmer med, at den var meget ringere, end hvad Brugerne af Brunkulslejerne anslog den til. Ærede Medlemmer ved, at Tallet var 30,000 eller der omkring — jeg skal ikke gaa i Detailler —, men Brugerne havde en Erstatningsfordring paa 974,000 Kr. (J. Andersen: De begyndte med 3 Millioner!). Det ærede Medlem fra Give brugte Udtrykket „kynisk“; jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil mene, at det er kynisk af mig at fremsætte disse Tal, eller om det er kynisk at opstille saadanne Fordringer.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) bestred, at der havde været en ubrudt Linie i min Politik. Han sagde blandt andet følgende: Hvis jeg i 1914 havde tilbudt Folketinget, hvad jeg nu foreslaar, en Ordning af lignende Art som nu, vilde Venstre med Kyshaand have modtaget den. Deraf slutter han altsaa, at det er hans Politik, som staar ganske